

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἑβδομον κι' εἰκοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεῦομεν' στήν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Τοῦ μηνὸς Ἰουνίου δευτέρα,
ὁ Ρωμῆος κατακτᾷ τὸν ἄερα.

Ἔτος χίλια δώδεκα κι' ἐνῆακόσ' ἄκόμα,
ὅλοι τὴν Ἀνόρθωσι θάχουνε' στὸ στόμα.

Χίλια δέκα καὶ διακόσα,
κάζα τῶν φρατέλων τόσα.

Τῶν ὅρων μας μεταβολὴ ἐνδιαιρέουσιν πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ὦ φ ρ ᾶ γ κ α ε ἰ ν α ἰ μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ ε κ κ φ ρ ᾶ γ κ α κ α ἰ σ τὸ χ ε ρ ι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐλοῦτου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμῆου» ἀνελλιπῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' ὅποῖος ἀπ' ἐξῶ θέλει
δὲν θὰ πληρώσῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Μνημόσυνον ἐκεῖνου τοῦ πάλαι Κωνσταντίνου.

Σὰν ὄνειρο διαβαίνεις
φυλῆς βασανισμένης,
σὰν ἓνα παραμῦθι,
καὶ συγκινεῖς τὰ πλήθη.

Μὲ πόθους περασμένους
περνᾷς στεφανωμένος,
κι' ἀπέμεινες τοῦ γένους
πόθος μαρμαρωμένος.

Καὶ γονατίζει' μπρὸς σου
μ' ἀγιάτρευτο καὶ μό,
κι' ἀπὸ τὸ μάρμαρό σου
ζητεῖ ζωῆς χυμό.

Καὶ ραίνουνε μὲ μύρα
μαρτυρικὴ πορφύρα
κόραις ἀσπροντυμέναις.

Σὺ τᾶφτερα φτερόνεις,
καὶ οὐ ξεμαρμαρόνεις
καρδιαῖς μαρμαρωμέναις.

Ἔλα καὶ ξαναστάσου
σὲ μνημοσύνου δίσκο,
καὶ σκόρπα κόλλυδά σου
σὲ κάθε Βασιλίσκο.

Ἐκεῖν' αἱ Φράγγ' αἱ δοῦντο κι' αἱ σταυροφόρ' αἱ φίλοι
μ' αὐτοῦς, ποὺ σ' ἔφριξαν νεκρὸ τοῦ Ρωμανοῦ τὴν Πύλη,
κάνουνε τώρα συντροφιά,
καὶ τῶχουν δόξα καὶ τιμή,

κι' ἄκόμη τὴν Ἀγιά Σοφιά
τὴν θέλουν Τούρκικο Τζαμί.

Ἡ σταυροφόρα Βασιλεῖα, πῶς ἔγινε κι' ἐκεῖνη!...
ἀνασκαλεῖται λείψανα κι' ἀπομεινάρια στάκτης,
κι' ἂν εὕρῃ σπίθης τῆς πατεῖ κι' ἀναλαμπαῖς τῆς οὐνεί,
κι' ἀφροκοπᾷ στὰ πόδια τῆς αἱμάτων καταρράκτης.

Ὡς πότε, Βασιλεῖα,
καὶ μὲ τὴν Πασχαλιὰ
θ' ἀναστενάξουν σκλάβοι;

Καὶ στὸ δικό σου μνημα,
ποῦναι τοῦ κόσμου κτῆμα,
καντύλι δὲν θ' ἀνάδῃ;

Ὡς πότε τὰ λεπτὰ τῶν σταυροφόρων χεῖρα
θὰ μπήγουν' στὸ σταυρὸ τὰ Τούρκικα μαχαίρια;
Ὡς πότε σὲ μιᾶς θείας Κορώνης θησαυρὸ
θὰ βλέπῃς μακελλᾶρη
τὸν Τούρκο μὲ φεγγάρι,
τὸν Φράγκο μὲ σταυρό;

Ἀεροπλάνων βαπτισμός καὶ μέγας ἐνθουσιασμός.

Φ. —

Ἦχος ἄκουσε παίδων,
βλέπε θαύματα περίσσια...

Π. —

Στῶν γνωστῶν ἀεροπλάνων
παρευρέθης τὸ βαπτισμα;

Φ. — Περιττὸν νὰ μ' ἐρωτᾷς, Περικλέτο μου κολλήγα,
ἀφοῦ ξέρεις πῶς ἐπῆγα.

